

Motion till riksdagen 2011/12:Ju376

av **Fredrik Schulte (M)**

Utökad kameraövervakning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en ny övergripande övervakningslag bör inrättas som samlar all lagstiftning på området och tydligt skyddar den personliga integriteten i syfte att underlätta för kameraövervakning som brottsförebyggande åtgärd och naturlig del i polisens brottsutredande arbete.

Motivering

Friheten och tryggheten att inte drabbas av brottslighet är en av statens viktigaste uppgifter och utmaningar. Likaså är det att säkerställa att brottsoffret får upprättelse och att förövaren tilldöms ett straff när väl ett brott begås. Kameraövervakning är en alltmer tillämplig, men också omdebatterad metod för att åstadkomma en ökad trygghet. Idag regleras detta inom ramen för lagen om allmän kameraövervakning som trädde i kraft den 1 juli 1998 i syfte att just med hjälp av kameraövervakning utreda och förhindra fler brott.

Lagen innebär att länsstyrelsen beslutar om tillstånd till allmän kameraövervakning, det vill säga övervakning av ett område med kameror som kan riktas mot en plats dit allmänheten har tillträde. Tillstånd för övervakning av slutna områden krävs inte. Kameraövervakning i banklokaler, postkontor och butiker är undantagna från kravet på tillstånd. Denna förenkling har gjorts mot bakgrund av behovet av skydd mot rån och stöld i sådana lokaler. Tillståndsfri övervakning får ske under förutsättning att syftet med övervakningen är att förebygga brott. Samtidigt regleras övervakning vid en rad olika platser såsom lager, personalutrymmen i butik, skolmatsalar och de flesta andra skolutrymmen utom skolgårdar och skolentréer till skolexpedition av personuppgiftslagen.

För att en kameraövervakning inte ska anses vara kränkande måste ändamålet och behovet av övervakningen väga tyngre än de övervakades intresse

Fel! Okänt namn på

av skydd för den personliga integriteten. Det innebär att kameraövervakning inte kan användas som en standardåtgärd, utan starka skäl krävs för att in-trånget i den privata sfären ska vara motiverad. Behovet behöver vara konkret.

Dagens lagstiftning på området lider av en rad problem och är därför i behov av reformering. Ett uppenbart sådant är den otydliga och bristfälliga regleringen som skapat ett oklart regelverk. Detta gagnar ingen.

Det andra mer politiskt omfattande problemet är att den övervakning som idag sker i huvudsak är privat. Det är oftast frågan om privata företag som på olika sätt vill tillämpa övervakning som metod för att skydda den egna egendomen. Även om detta är förståeligt är syftet och det överordnade målet med övervakningen sällan, om någonsin, den allmänna tryggheten.

Detta skapar en rad problem. För det första går det att ifrågasätta om privat övervakning av allmän plats någonsin är önskvärd. Riskerna för missbruk eller att övervakningen anpassas till att tjäna privata egenintressen är påtaglig. Det kan till exempel handla om att skydda den egna personalen, såsom krogvakter som anklagas för misshandel. Många gånger är också kvaliteten på övervakningen tveksam då många privata aktörer inte vill spendera hutlösa summor på avancerad övervakningsutrustning. Det finns därför många exempel på privata övervakningskameror som inte fungerat när de behövs som mest, till exempel när en brutal misshandel äger rum utanför en butik. Därmed riskerar kameraövervakningen i Sverige att medföra endast de negativa sidoeffekterna i form av onödigt monitorering av vanliga människors liv utan att finnas till när den verkligen behövs. Det är också svårare att säkerställa att övervakningsmaterialet inte missbrukas när det är frågan om privata aktörer som ansvarar för övervakningen.

Enligt Brå (Brottsförebyggande rådet) är de flesta svenskar positiva till kameraövervakning på offentlig plats för att förebygga brott. Det leder sannolikt till minskad brottslighet och bättre möjligheter att reda ut brott. Däremot är fler skeptiska till okontrollerad övervakning. Allt detta pekar på att Sverige är redo att ta ytterligare steg för ökad trygghet. Dagens regelverk är oklart utifrån vilka regler som gäller, men också otydligt utifrån vilken roll övervakningen bör ha i vårt samhälle.

Istället för slentrianmässig privat övervakning på allmänna platser bör offentliga miljöer uteslutande monitoreras av rättsväsendet eller myndigheter som arbetar i nära samarbete med rättsväsendet. Det skulle innebära en bättre fungerande, mer rättssäker, mer integritetsbeaktande, en mer kontrollerad och ändamålsenlig övervakning. Idag bidrar kameraövervakningen i väldigt liten utsträckning till att skapa en trygghet från att utsättas för våldtäkt, misshandel, rån eller värre. Många brott går ouppklarade i onödan på grund av otillräcklig och bristfälligt fungerande övervakning.

Ett bra exempel på hur kameror kan öka tryggheten är Storbritannien. Där används CCTV – ”cameras in constant operation” – som ett verktyg för att förebygga brott, med egen personal som följer kamerorna, och kan ge polisen omedelbar tillgång till bilderna. Detta har inneburit stora möjligheter att utreda allvarliga och alldagliga brott. Bilderna är bindande bevis, men kan även rentvå oskyldiga. Sverige har inte behov för det stora antal kameror som

Storbritannien använder, men har mycket att lära när det gäller att använda tekniken för att hålla människor trygga.

Kritiken mot utökad övervakning är ofta missriktad genom att allmänt referera till varje intrång i den personliga integriteten som ett avsteg från demokratin. En mer omfattande men tydligare reglerad övervakning med klara restriktioner för hur övervakningsmaterialet får användas är dock ofta mer skonsam mot den personliga integriteten än en mindre omfattande oreglerad övervakning. Sedan måste det lilla integritetsintrånget av en allmän reglerad övervakning vägas mot tryggheten den skapar. Fullt klart är att dagens situation är den sämsta av alla världar: att kunna övervakas och fångas på film varje gång du går in i en butik men inte skyddas från att bli misshandlad eller våldtagen av samma övervakning sekunden efter att du kliver ut ur butiken. Detta är knappast en rimlig avvägning mellan trygghet och integritet. Dagens övervakning tar bara tillvara företags intressen att skydda sin egendom, inte individers personliga trygghet. Individen får alltså offra sin integritet utan att få tillbaka trygghet som betalning.

Därför bör en övergripande övervakningslag inrättas som samlar all lagstiftning på området och tydligt skyddar den personliga integriteten i syfte att underlätta för kameraövervakning som brottsförebyggande åtgärd och naturlig del i polisens brottsutredande arbete.

Stockholm den 30 september 2011

Fredrik Schulte (M)